

# Eläinoikeus

## – Eläinten oikeuksista ja oikeudellisesta asemasta<sup>1</sup>

**Vielä muutama vuosi sitten eläimistä puhuminen herätti oikeuden alalla enemmän hilpeyttä kuin asiallista mielenkiintoa. Maailman muuttuessa myös oikeusoppineet ovat alkaneet pohtia, miten eläimiin pitäisi oikeudellisesti suhtautua. Keskustelu ei perustu enää pelkästään yksittäisten tieteilijöiden varovaisiin lausahduksiin tarpeesta muuttaa eläinten hyvinvointivaatimuksia lainsäädännössä. Se pohjautuu oikeudellisesti perusteltuihin näkemyksiin siitä, miksi nykyinen eläinsuojelulainsäädäntö ei pysty tehokkaasti suojelemaan eläimiä ihmisen toiminnalta. Eläinoikeus oikeudenalana on alkanut muotoutua.**

**E**läinoikeus (*animal law*) tarkoittaa uutta oikeustieteen alaa, joka tutkii ihmisen ja muiden kuin *homo sapiens* -lajiin kuuluvien eläinten oikeudellista suhdetta. Tällä hetkellä eläinoikeudellinen tutkimus kohdistuu pääasiassa eläinten oikeudellisen aseman jäsentelyyn sekä eläimiin liittyvän lainsäädännön sisällön ja soveltamisen kriittiseen analysoimiseen. Eläinoikeuden piirissä tehdään myös jonkin verran vertailevaa tutkimusta eri maiden tai säädösten välillä. Tämän tarkempia rajauksia kehittyvän oikeudenalan luonteesta tai menetelmistä ei ole tässä vaiheessa mielekästä tehdä.

Nykyistä eläinten suojele- tai hyvinvointilainsäädäntöä kritisoidaan siitä, että se keskittyy yksittäisten asioiden korjaamiseen ja eläinten olosuhteisiin kohdistuvaan sääntelyyn, vaikka eläinten käyttö pitäisi itsessään kyseenalaistaa. Eläinten käyttöä, pitoa ja kohtelua arvioidaan ihmisen etujen näkökulmasta, ja tällöin erityisesti taloudelliset arvot nousevat keskeiseen asemaan. Eläimiä arvostetaan ja niiden elämää säädellään lainsäädännössä eri tavoin riippuen siitä, miten ihminen haluaa eläimiä käyttää. Käyttötarkoitukseen perustuva eläinten (tai niihin liittyvän toiminnan) luokittelu seura- ja harrastuseläimiin, tuotantoeläimiin, teuraseläimiin, koe-eläimiin, sirkuseläimiin ja niin edelleen ei ole sidoksissa eläinten biologiseen jaotteluun tai eläinten olemassaoloon elävinä, tuntevina olentoina. Siten myös eläinten suojele ja laissa säännelty hyvinvoinnin taso määräytyvät pääasiassa eläinten käyttötarkoituksen mukaan. Esimerkiksi porsaan saa kastroida ilman kivunlievitystä tai anestesiaa mutta koiraa ei. Lainsäädäntö suojaa lemmikkinä pidettävää eläintä kivulta ja tuskalta enemmän kuin esimerkiksi koe-eläimenä pidettävää eläintä – vaikka esimerkiksi kani on kani, käyttää ihminen sitä lainsäädännön nojalla mihin tai miten tahansa. Eläimillä itsellään ei siis ole käytännössä arvoa pelkästään sen perusteella, että eläinyksilö on tunteva ja kokeva olento, vaikka eläinten

kyky tuntee onkin tunnustettu Euroopan unionin toimintaa koskevassa perussopimuksessa.<sup>2</sup>

Oikeus tunnistaa lainsäädännössä kaksi pääryhmää, joiden avulla lainsäädäntöä ja muuta oikeudellista materiaalia käsitellään: 1) *oikeussubjektit*, joita ovat luonnolliset henkilöt (ihmiset) ja oikeushenkilöt (esimerkiksi yhtiöt ja julkisoikeudelliset tahot), ja 2) *objektit*, joihin yksittäiset lait kohdistuvat ilman, että kohteella itsellään olisi lainsäädäntöön perustuvaa oikeuksiin tai velvollisuuksiin johtavaa oikeudellista asemaa<sup>3</sup>. Objekteja ovat esimerkiksi suojelun kohteet, kuten eläimet ja ympäristö. Tämä jaottelu on olennainen, koska hyvinvointilainsäädännön lähtökohdat ja tunnusmerkit rajoittavat niitä tavoitteita, joita eläinsuojelulla voidaan ylipäätään pyrkiä saavuttamaan sen kohteelle eli eläimille. Käytännössä eläinten etu tai intressit saavat usein väistyä ihmisten eli oikeussubjektien oikeuksien, edun tai intressien tieltä.

Tämänhetkinen eläinten oikeudellinen suojele ja hyvinvoinnin taso perustuvat pääasiassa tarpeettoman ja tarpeellisen kärsimyksen välisen erottelun puntaroinnille. Tieto eläinten hyvinvoinnista on instrumentti, jolla pyritään (taloudellisesti) hyväksyttävään suojelun tasoon. Eläinten hyvinvointia ja suojele säännellään määrittämällä eläinten haltijoille ja omistajille sekä muille ihmisille oikeuksia, velvollisuuksia ja vastuita. Lainsäädännössä säännellyllä oikeudellisella hyvinvoinnin tasolla ei kuitenkaan välttämättä ole paljoakaan tekemistä eläimen tosiasiallisen hyvinvoinnin kanssa.

### Eläinten arvokkuus oikeudessa

Eläimiin kohdistuvan hyvinvointilainsäädännön tehotomuutta ei ole yritetty ratkaista puuttamalla ongelman ytimeen: eläinten oikeudelliseen asemaan. Ongelmaa on sen sijaan pyritty ratkomaan tunnustamalla eläinten itseisarvo ja arvokkuus. Itseisarvo tarkoittaa, että eläimellä on arvo, joka on riippumaton sen arvosta ihmiselle. Ar-

## **”Eläinten oikeuksista puhuminen mielletään usein ’eläinsuojelun’ vastakohtaksi ja eläimen oikeushenkilöys uhaksi oikeusjärjestelmälle. Näin ei kuitenkaan ole.”**

vokkuudella taas on tarkoitettu lähinnä tämän arvon kunnioittamista. Itseisarvon tai eläimen arvokkuuden ja arvon kunnioittamisen kirjaaminen lainsäädäntöön ei kuitenkaan ole minkään maan lainsäädännössä muuttanut eläinten oikeudellista asemaa.<sup>4</sup> Siten se ei myöskään merkitse, että eläinten laillista käyttöä tai tappamista olisi pakko vähentää tai edes oikeudellisesti kyseenalaistaa<sup>5</sup>.

Muutos lain semantiikassa ei poista perustavanlaatuisia ongelmia eläinten suojelussa, mutta se voi kyllä muuttaa retoriikkaa, jota käytetään, kun asiaa käsitellään oikeudellisesti. Päätösten ja tuomioiden perustelut voivat avata uusia kehityssuuntia ja muokata ihmisten suhtautumista eläimiin. Esimerkiksi Sveitsissä, missä eläinten arvokkuus elävinä olentoina on kirjattu perustus- ja eläinsuojelulakiin, tuomioistuimien on esittänyt että:

”Vaikka [elävien olentojen arvokkuutta] ei voi eikä tule asettaa samalle viivalle ihmisarvon kanssa, se joka tapauksessa vaatii, että eläviä olentoja tarkastellaan ja arvotetaan ainakin jossain määrin tasa-arvoisina ihmisten kanssa.”<sup>6</sup>

Tällaista kannanottoa ei voisi tehdä, jollei eläinten arvokkuus olisi kirjattuna lainsäädäntöön.

Itseisarvon tai arvokkuuden tunnustamisen pitäisi kuitenkin tarkoittaa vähintään sitä, että ihmisen olisi kunnioitettava eläimen elämää. Jotta tämä voisi toteutua, eläinsuojelulaissa olisi säädettävä lähtökohtaiset kriteerit, joiden olisi täyttyvä, jotta ihminen voisi ylipäättään käyttää eläintä tai lopettaa sen elämän. Edellytys eläinten kannalta tehokkaalle eläinsuojelulle onkin, että eläimiä käsitellään oikeudellisesti subjekteina – oikeushenkilöinä – ja että eläimellä itsellään on laissa määritellyt oikeudet, jotka perustuvat eläimen itseisarvon kunnioittamiseen. Eläimillä olisi siten samankaltainen laissa säädetty oikeudellinen asema kuin ihmisillä ja muilla oikeushenkilöillä. Käytännössä lainsäädännössä pitäisi vähintään tunnustaa ne tilanteet, joissa ihmisen oikeuksien tai etujen tulisi väistyä eläimen oikeuden tai edun tieltä. Tämä ei tarkoita

sitä, ettei ihmisen ja eläimen välillä voisi olla vuorovaikutusta tai jopa riippuvuussuhdetta, mutta vuorovaikutus tai suhde ei voi rakentua hyväksikäyttöön ja järjestelmälliseen eläimen elämän riistämiseen.

Eläinten oikeuksista puhuminen mielletään usein ”eläinsuojelun” vastakohtaksi ja eläimen oikeushenkilöys uhaksi oikeusjärjestelmälle. Näin ei kuitenkaan ole. Eläinsuojeluna on nähtävä niin pyrkimykset parantaa eläinten hyvinvointia lainsäädännön avulla kuin koko lainsäädännön perustan muuttaminen eläinten aseman ja oikeuksien osalta tunnustamalla eläinten itseisarvo ja kunnioittamalla sitä. Myös oikeustieteellisesti ’eläinten oikeudet’ ovat osa ”eläinsuojelua”, vaikka lähestymistapa eroaa voimassa olevan eläinsuojelulainsäädännön lähtökohdista. Kumpaakin näkökulmaa tarvitaan, mutta eläinten oikeushenkilöyden tunnustaminen on oikeuksien toteutumisen kannalta avainasemassa. Jos oikeushenkilöyttä ei tunnusteta, eläinten kärsimykset jatkuvat ilman, että kärsimysten syihin voidaan eläinten kannalta tehokkaasti puuttua. Korkeintaan kärsimykset ja lainsäädännön yksittäiset kohdat muuttavat muotoaan, niin kuin nytkin tapahtuu.

### **Eläinten oikeudet**

Oikeustieteellisesti ’eläinten oikeuksilla’ tarkoitetaan pääasiassa niitä (perustus- tai eläinsuojelu)lakiin säädettäviä tai oikeuskäytännössä tunnustettavia oikeuksia, joiden avulla pyritään 1) muuttamaan tai parantamaan eläinten oikeudellista asemaa yhteiskunnassa, 2) suojelemaan eläimiä ihmisen käytöltä ja kaltoin kohtelulta sekä 3) edistämään ihmisen ja eläimen yhteiseloja. Eläinten oikeuksiin sisältyy myös niiden hyvinvoinnista huolehtiminen mutta yhtä lailla niiden jättäminen rauhaan tai niiden elämän lopettaminen silloin, kun toisin toimiminen olisi ilmeistä julmuutta niitä kohtaan. Ymmärrys eläinten hyvinvoinnista, elämästä ja kuolemasta on eläin-keskeistä ja luo tietoperustan eläinten oikeuksille.

Oikeustieteellisessä mielessä eläinten oikeudet ovat ihmisen laatimia perusedellytyksiä, oikeudellisia konstruktioita, joiden avulla ihmisten ja eläinten yhteiselo on mahdollista järjestää elämää kunnioittaen ja eläinten itseisarvon (arvokkuuden) ymmärtäen siinä pakkojärjestyksessä, jota myös oikeusjärjestykseksi kutsutaan. Eläinten oikeuksilla (ja vapauksilla) voidaan toisin sanoen tasapainottaa käytännössä niin lainsäädäntöä kuin myös ihmisten ja eläinten eturistiriitatilanteita. Oikeustieteen valossa eläinten oikeusajattelu pyrkii muuttamaan eläinsuojelu- ja hyvinvointilainsäädännön asetelmia ja luomaan uutta oikeustieteellistä perustaa eläinten ja ihmisten väliseen yhteiseloön. Toisin sanoen pyrkimyksiä säännellä eläinten oikeuksia voidaan myös kutsua ”eläinsuojeluksi”.

Oikeusjärjestelmämme ja voimassa oleva eläinsuojelu- ja hyvinvointilainsäädäntö sekä siihen perustuva oikeuskäytäntö ovat koko eläinsuojelun oikeudellinen perusta. Eläinten oikeuksilla tavoitellaan kuitenkin vahvempaa oikeudellista asemaa, perustaa ja suojaa eläimille kuin mitä perinteisellä eläinsuojelu- ja hyvinvointilainsäädännöllä on mahdollista. Tällä hetkellä eläimillä ei ole oikeuksia (tai vapauksia), eikä niitä myöskään voisi kukaan niille vaatia voimassa olevaan lainsäädäntöön nojaten. Ihminen voi esimerkiksi laillisesti aiheuttaa eläimelle merkittävääkin kärsimystä, jos se on ihmisen (taloudellisen) edun mukaista. Jos eläimet olisivat oikeushenkilöitä, joilla on omat laissa määritellyt eläinten oikeudet, tämä ei välttämättä olisi enää mahdollista. Punnintaa täytyisi tehdä aivan eri lähtökohdista, eivätkä myöskään ihmisen oikeudet tai edut menisi tavanomaiseen tapaan tai johdonmukaisesti eläinten oikeuksien edelle. Eläinten käyttö esimerkiksi ihmisen huvien välineenä tai metsästyksen kohteena joutuisi aivan eri valoon. Eläinten vahvempi oikeudellinen asema oikeushenkilönä kyseenalaisiksi ja muokkaisi ihmisen toimintaa. Eläinoikeus tutkii tätä kokonaisuutta – toisin sanoen sitä, mitä se on (*de lege lata*), ja sitä, mitä sen pitäisi olla (*de lege ferenda*).

Eläinoikeuden alalla tapahtuu juuri nyt paljon. Esimerkiksi osana Global Animal Law -projektia on laadittu ehdotus eläinten oikeuksien ja vapauksien julkilausumaksi, jonka tavoitteena on saada maailman valtiot ratifioimaan ylikansallinen eläinoikeusjulistus<sup>7</sup>. Ehdotuksessa esitetään muun muassa periaatteet ja kriteerit, joiden pitäisi täytyä ennen kuin ihminen voisi ylipäätään käyttää eläimiä hyväkseen. Julkilausuman pääsanoma on seuraava:

”Eläinten elämä sekä niiden perusoikeudet ja -vapaudet ovat kaikkien elävien olentojen synnyinoikeus.

Lain tulee tunnustaa eläinten oikeudet ja vapaudet niin perustuslain kuin kansallisen tai osavaltion lainsäädännön tasolla.

Eläinten elämän ja niiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojeleminen ja edistäminen on kaikkien ihmisten ja valtioiden vastuulla.”<sup>8</sup>

Ehdotuksen sisällön lähtökohtana ja eläinten käytön perusteena on kaksi periaatetta. Ensimmäinen on välttämättömyyden periaate, joka sisältää kolme kriteeriä. Ensimmäisen kriteerin on täyttyvä, jotta ihminen voi ylipäätään käyttää eläimiä, ja kahden jälkimmäisen kriteerin on molempien täyttyvä, kun ihminen käyttää eläimiä. (Eläimen käytöllä ihmisen hyväksi tarkoitetaan tässä yhteydessä laillista ja järjestelmällistä eläimen ruokinnan, syntyvyyden tai elämän lopettamisen kontrolloimista.) Ensimmäisen kriteerin mukaan eläimen käytön tai sen elämän päättämisen täytyy olla välttämätöntä ihmisen, luonnon tai eläimen eloonjäämiseksi tai lajin säilymiseksi (1). Jos tämä kriteeri täyttyy, eläimen käyttö (lainsäädännön sisältö) ei saa vahingoittaa tai rajoittaa eläimen luonnollisia tai lajinmukaisia käyttäytymistarpeita tai fysiologisia ja henkisiä tarpeita eläimelle kielteisellä tavalla (2), eikä eläimen käyttö myöskään saa vaikuttaa eläimen terveyteen tai hyvinvointiin kielteisesti (3).

Toinen lähtökohta on ehkäisemisen periaate: jos eläinten oikeuksia tai vapauksia rikotaan, ne pitää välittömästi palauttaa eläimelle tai eläimille joko käytön, käytännön tai toimenpiteen kieltämisellä laissa tai kyseisen toiminnan välittömällä lopettamisella.

Julkilausumassa ehdotetaan villieläimille (*wild animals*) kolmea oikeutta tai vapautta ja muille eläimille (*animals depending on care from humans*) yhteensä kahdeksaa. Siinä määritellään myös, mitä eri eläinluokilla tarkoitetaan. Ehdotuksen julkaisun taustalla on ajatus, että sen sisältöön ja ehdotettuihin oikeuksiin ja vapauksiin otettaisiin laajemminkin kantaa ja niitä kehitettäisiin, ennen kuin julkilausumaa aletaan viedä eteenpäin<sup>9</sup>. Tarkoitus on tehdä työtä tuleville sukupolville. Siksi on tärkeää esittää ehkä radikaaleitakin tuntevia ajatuksia juuri nyt.

Oikeus ja yhteiskunta ovat alinomaan vuorovaikutuksessa keskenään. Muutokset lainsäädännössä lähtevät yleensä liikkeelle jonkun tai joidenkin ajatuksesta tai kokemuksesta vääryydestä. Historia osoittaa, että tänään esitetyt ehdotukset voivat olla huomispäivänä voimassa olevaa lainsäädäntöä. Eläinten oikeuksien ja vapauksien sisällön täytyy kuitenkin olla oikeudellisesti perusteltu, vaikka se poikkeaisikin nykyisen lainsäädännön sisällöstä tai oikeusoppineiden valtavirran käsityksistä.

## Entä sitten?

Eläinoikeus osin laajentaa ja osaksi murentaa perinteistä ajattelua eläinsuojelusta ja eläinten oikeuksista. Voimassa olevalla eläinsuojelulainsäädännöllä ei ole saavutettu kovinkaan vakuuttavaa eläinsuojelun tasoa. Käytämme, tapamme ja lopetamme useampia eläimiä kuin koskaan aikaisemmin yhteisen historiamme aikana samalla, kun eläimiä koskevaa lainsäädäntöä on enemmän kuin milloinkaan aiemmin. Hyvinvointilainsäädäntö, joka rakentuu muun muassa sen varaan, että eläin on tietyn lainsäädännössä määritellyn suojelun ja hyvinvoinnin kohde – objekti – ei siis toimi eläinten hyväksi niin kuin toivomme sen toimivan. Tämä on perustavanlaatuisen

ongelma, jonka ratkaisu vaatii perustavanlaatuisen muutoksen: eläimet pitää tunnustaa laissa oikeushenkilöksi. Siten lainsäädännön sisältöä voidaan muuttaa ja kehittää niin, että se osaltaan muokkaa ihmisen toimintaa ja ajattelua parempaan suuntaan.

Eläinten oikeuksien ja vapauksien säätäminen ei horjuta olemassa olevia oikeudellisia peruspilaria ja käsitteitä. Sen sijaan se vaikuttaa yhteiskunnallisesti ja oikeudellisesti yhtäältä siihen, miten eläimiä käytetään tai voidaan käyttää ihmisen ja eläimen tai eläinlajin hyväksi, ja toisaalta siihen, miten eläimiä suojellaan tehokkaammin ihmisen toiminnalta. Se, miten kykenemme jäsentämään käsitteitä eläinten (ja luonnon) hyväksi, kertoo kyvystämme haastaa ja muuttaa ajatteluamme. Eläimet maksavat, jos emme tähän kykene. Siihen meillä ei ole varaa.

## Viitteet & Kirjallisuus

- 1 Kirjoitus perustuu osittain Animalian *Nasuvasti sanottu* -blogissa julkaistuihin kirjoituksiini ”Eläimiä suojellaan lailla, mutta millä lailla” (<http://nasuvastisanottu.com/2014/11/19/elaimia-suojellaan-lailla-mutta-milla-lailla/>, 19.11.2014) ja ”’Eläinoikeuksista’ ja eläinoikeuksista” ([nasuvastisanottu.com/2015/02/04/elainoikeuksista-ja-elainoikeuksista/](http://nasuvastisanottu.com/2015/02/04/elainoikeuksista-ja-elainoikeuksista/), 4.2.2015).
- 2 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto, 13 artikla: ”Laatiessaan ja pannaan täytäntöön unionin maatalous-, kalastus- ja liikennepoliittikkaa, sisämarkkinoita sekä politiikkaa tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja avaruuden aloilla unioni ja jäsenvaltiot ottavat eläinten, jotka ovat tuntevia olentoja, hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon kunnioittaen samalla erityisesti uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden lakeja ja hallinnollisia määräyksiä sekä tapoja.” Virallinen lehti nro C 326, 26/10/2012 s. 0001 – 0390.
- 3 ’Oikeudella’ tarkoitetaan tässä kaikkea sitä oikeudellista materiaalia, joka sisältyy oikeusjärjestykseen, ja niitä toimijoita, jotka laativat, tulkitsevat tai soveltavat sitä: lainsäätäjää, viranomaisia, tuomioistuimia, muita lainopineita ja oikeustieteilijöitä.
- 4 Eläinsuojelulainsäädäntöä koottuna maailmanlaajuisesti: Global Animal Law (GAL) Project, Database Legislation. Verkossa: <https://www.globalanimallaw.org/database/index.html>
- 5 Ks. Birgitta Wahlberg, *Inledning till djurskyddslagstiftningen i Finland*. Lag och Bok, Turku 2014, 133–135.
- 6 Swiss Federal Tribunal 7.10.2009, BGE 135 II 384, Nro 4.6.1.
- 7 *Declaration of Animal Rights and Freedoms*. Verkossa: <https://www.globalanimallaw.org/downloads/links/Draft-GAL-Project-Declaration.pdf>
- 8 ”The life of Animals and their fundamental rights and freedoms are the birthright of all living beings. [...] Animal rights and freedoms shall be recognized by law both on a constitutional level and in domestic or state legislation. [...] The protection and promotion of Animals’ lives and their fundamental rights and freedoms is the responsibility of every human being and Government.” Sama.
- 9 Julkilausumaehdotuksen sisältöä voi kommentoida lähettämällä sähköpostia osoitteeseen: [info@globalanimallaw.org](mailto:info@globalanimallaw.org)

## Eläinoikeuskoulutus, -verkostot ja -lehdet

Yksittäisiä eläinoikeuskursseja on tarjolla monen oikeustieteellisen tiedekunnan kurssilikoimassa ympäri Eurooppaa, mutta toistaiseksi Espanja on ainoa eurooppalainen maa, joka tarjoaa Universidad Autónoma de Barcelonassa vuoden mittaista maisteriohjelmaa: Master in Animal Law & Society (<http://www.derechoanimal.info/eng/page/1667/>). Maaliskuusta lähtien maisteriohjelma on mahdollista suorittaa myös etäopiskeluna verkossa.

Suomessa järjestettiin viime vuonna ensimmäinen Animal Law & Policy -kurssi Itä-Suomen yliopistossa Joensuussa.

\*

Jotta yliopistojen eläinoikeuskoulutus kehittyisi yhtenäisesti, ryhmä eurooppalaisia oikeustieteilijöitä on perustanut Eurogroup of Animal Law Studies -ryhmän (<http://egals.university/>). EGALS järjestää myös kerran vuodessa seminaarin, jossa käsitellään ajankohtaisia eläinoikeusteemoja.

Eurooppalaiset lainoppineet tekevät yhteistyötä myös Euroopan unionissa eläinsuojelulainsäädännön täytäntöönpanon puolesta. Verkosto kantaa nimeä European Enforcement Network of Animal Welfare Lawyers and Commissioners (<http://lawyersforanimalprotection.eu/>).

\*

Kansainvälisiä tieteellisiä aikakauslehtiä alalla on muutamia, esimerkiksi *Global Journal of Animal Law* eli GJAL (<http://www.gjal.abo.fi/>), *The Journal of Animal Welfare Law* (<http://alaw.org.uk/resources/publications/>) ja *Animal Law Review* ([https://law.lclark.edu/law\\_reviews/animal\\_law\\_review/](https://law.lclark.edu/law_reviews/animal_law_review/)). Åbo Akademin julkaisema GJAL on jurnaaleista ainoa, jota julkaisee eurooppalainen yliopisto. Viime vuonna perustettiin myös Global Animal Law GAL -projekti. Verkkosivusto kokoaa olemassa olevaa lainsäädäntöä ja ehdotuksia tulevaisuuden lainsäädännöksi (<https://www.globalanimallaw.org/index.html>). Niin ikään 2014 perustetun Animal Law Consortiumin (ALC) tarkoituksena puolestaan on tiedon jakaminen sosiaalisessa mediassa (<https://www.facebook.com/globalanimallawconsortium/>) ja kansainvälisen eläinoikeuskongressin järjestäminen joka toinen vuosi.